

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 17

Utgitt 26 april.

1915

Nye bruksregler for Nes bygdealmenning,

17 april.

approbert av Landbruksdepartementet 17 april 1915.

§ 1. Almenningsstyret ansætter bestyrer og om fornødiges skogbetjent til at forestaa skogdriften og til at føre tilsyn med skogen. Likeledes ansættes en regnskapsfører og kasserer, der besørger almenningens regnskap og forvalter dens midler under almenningsstyrets overopsyn og efter dets instruks.

§ 2. De bruksberettigede har inden 1 april hvert aar at opgi skriftlig enten til bestyreren eller paa de av almenningsstyret utlagte lister, hvad de trenger av forskjellig trævirke til bruk hjemme paa gaarden for sig og sine husmænd og paa sæteren. Til rekvisitioner, som indkommer efter nævnte frist, tages intet hensyn, medmindre særlige omstændigheter maatte være tilstede.

§ 3. Paa grundlag av de indkomne opgaver bestemmer almenningsstyret, hvormeget der skal aavirkes i aaret. Herunder tages hensyn til, at skogen ikke forringes, at skrapskog, tørt og avfald fortrinnsvis benyttes, samt at bark- og næverflekning, løvning og rishugst ikke finder sted.

Forsaavidt nogen bruksberettiget har forlangt mer, end han antages at behøve, eller forsaavidt det samlede rekvirerte kvantum overstiger, hvad skogen uten skade kan avgi, reducerer styret aarets hugstkvantum efter bedste skjønn.

§ 4. Al hugst av aavirke til de bruksberettigede foregaar for almenningsskassens regning. Undtat herfra er aavirke til sæterbruk. Dette hugges av sætereierne efter utvisning av almenningsstyret. Hugst av tømmer til sæterbruk skal foregaa i tiden fra 1 september til 1 december og hugst av andet aavirke til sæterbruk fra 10 juni til 15 juli.

§ 5. Ingen materialer eller andet aavirke, som er mottatt fra almenningen, maa gives en ringere anvendelse end den, hvor-

17 april. til de er bestemt, og maa de snarest mulig fragtes til sit bestemmelsessted.

Blir bevilgede materialer liggende i skogen længer end 2 aar, falder de tilbake til almenningen uten erstatning for de paa materialerne muligens anvendte omkostninger. Lar en bruksberettiget bevilgede materialer ligge, saa de utsættes for at ta skade, eller anvendes materialerne ikke efter bestemmelsen, kan han indtil videre negtes ny bevilgning.

§ 6. Hvis trævirke fra almenningen av nogen slags eller bygninger, hvortil trævirke er hentet fra almenningen, avhænderes til kjøpere, som ikke er bruksberettigede, har sælgeren at erstatte almenningsskassen de solgte materialers fulde værdi.

Det er forbudt de bruksberettigede at utlaane fra almenningen erholdte materialer.

§ 7. Almenningsstyret skal hvert aar anvende et beløp til skogkultur og bækkerensking. Desuten kan det, om det finder det gavnlig for almenningen, foreta tilvirkning av brændtorv.

Kul- og tjærebrænding i almenningen er forbudt.

§ 8. De for almenningsskassens regning aavirkede eller forædlede skogprodukter lar styret bortsælge til de bruksberettigede ved offentlig auktion i partier og til minimumspriser, som styret selv bestemmer. Minimumsprisene maa i det mindste dække omkostningene ved driften og med almenningens administration. Utbyttet tilfalder almenningsskassen. Bekjendtgjørelsen, der 4 uker før auktionens avholdelse skal være kundgjort ved indrykkelse i lokale aviser og ved opslag i herredslokalet, skal saavidt mulig indeholde opplysning om, hvad der skal sælges, og hvor det er beroende.

Betalingsvilkaarene m. v. fastsættes av styret og indtages i auksjonskonditionerne.

§ 9. Hugst av tømmer til salg kan iverksettes av styret, naar det finder, at saadan hugst kan ske uten skade for skogen og de bruksberettigede.

§ 10. Det er forbudt at bebygge sætervolder til anden bruk end til sætrenes behov samt at indta fremmede kreaturer i havn.

§ 11. Almenningsstyret kan forby at slippe sau og gjet i almenningen før 10 juni.

§ 12. Styret har at paase, at nærværende regler ikke overtrædes samt at begjære overtrædelser paataalt.

Overtrædelser er belagt med straf.

I tilfælde, hvor der kun handles om overskridelse av bruksret, skal styret dog først søke saken ordnet i mindelighet.

§ 13. Ved nærværende bruksreglers ikrafttræden træder de nugjældende bruksregler for Ringsaker og Nes almenning, forsaavidt Nes almenning angaar, ut av kraft.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet

19 april.

av 19 april 1915,

hvorved i henhold til lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18. august 1914 § 4 bestemmes, at det senest under 26 februar d. a. utfærdigede eksportforbud for kobber m. m. ændres og utvides derhen, at det indtil videre skal være forbudt at utføre fra riket:

Kobber, ubearbeidet, med undtagelse av det som er produsert ved norske verker og ledsaget av oprindelsesbevis.

Legeringer av kobber med uædle metaller, ubearbeidet.

Avfald av kobber og av kobberholdige legeringer (mesing o. l.).

Kobber og legeringer derav med uædle metaller, i arbeid:

Plater og baand.

Stænger.

Valset traad.

Trukken traad.

Skaalformede emner til patronfabrikation.

Bolter, nagler, spiker, rør.

Formstykker.

Traad, vreden til liner eller kabler, uten isolering; forsynt med mantel, med eller uten armering; overtrukket med isoleringsmateriale av enhver sort.

Støpte gjenstande.

Denne bestemmelse træder i kraft den 23 april d. a.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet

20 april.

av 20 april 1915,

hvorved i henhold til lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914 § 4 bestemmes, at utførsel fra riket av kobbersulfat indtil videre skal være forbudt.

Denne bestemmelse træder i kraft den 24 ds.

23 april

Nr. 1.

Lov

om forandring i lov om bestyrelsen og behandlingen av
umyndiges midler av 28 september 1857.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 13 april 1915 saalydende:

I.

Lov indeholdende forandring i reglerne for bestyrelsen og behandlingen av umyndiges midler av 28 september 1857 § 14 skal herefter lyde saaledes:

§ 14. Naar sorenskriveren eller i kjøpstæderne magistraten samt overformynderne og vergen derom er enige, kan de fatte beslutninger om:

- a) at umyndiges midler anbringes i norske statsobligationer eller i norske hypotekbankobligationer og andre statsgaranterte obligationer, dog med iagttagelse av forskriftene i § 12;
- b) at umyndiges midler ogsaa utenfor de i § 10 fastsatte betingelser forblir henstaaende eller indsættes i en sparebank, hvis plan av Kongen er bifaldt;
- c) at umyndiges jordegods bortsælges;
- d) at andet umyndige tilhørende gods forblir usolgt;
- e) at uvisse fordringer, der er utlagt umyndige, indtil videre forblir uindkrævet, og
- f) at umyndiges midler for en del eller i det hele anvendes til deres fornødenheter eller opdragelse, eller at midlerne under saadanne betingelser, at det skjønnes at være til de umyndiges gavn, overflyttes til fremmede jurisdiktioner, eller at de i tilfælde av de umyndiges utflytning av riket utbetales.

Dersom sorenskriveren eller magistraten ikke vil gi sit samtykke til de av overformynderne og vergen i ovennævnte anledning gjorde forslag, kan overformynderne forlange saken forelagt amtmanden, som har at avgjøre, hvorvidt disse forslag skal bifaldes.

II.

23 april.
Nr. 1.

Denne lov træder i kraft straks.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl,

Git paa Kristiania slot den 23 april 1915.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

He'sselberg.

Lov

23 april.
Nr. 2.

om utvidelse av kjøpstaden Tromsøs grænser.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 13 april 1915 saalydende:

§ 1. Fra 1 juli 1915 skal kjøpstaden Tromsøs grænser undergaa følgende forandring:

Kjøpstadens nordgrænse forlænges i ret linje vestover til vestre side av veien til Charlottenlund. Grænsen gaar derfra sydover langs vestre side av denne vei til den nordre indkjørsel til Paulinelund, derfra i ret linje til et punkt, hvor opkjørselen til Forhaabningen tar av fra Nordre Kirkegaardsvei, derfra langs vestre side av veien paa nordsiden og vestsiden av kirkegaarden til krydset med veien til Bækkevold og videre langs denne veis vestsiden til Bækkevold, derefter østover langs søndre side av Bækkevoldsveien til Tromsø kommunes eiendom ved nedre indtaksdam, videre langs denne eiendoms grænser mot vest og syd til Skytterstadveien, derfra sydover langs vestre side av denne vei til veiskillet ved Olderelven, derfra østover langs den projekterte Grænsegates søndre side til Mellemveien, derfra langs Mellemveiens vestre side til sydsiden av den sydligste regulerte gate i byggebeltet, derfra østover langs denne gates sydlige side til sjøen.

§ 2. Den i § 1 beskrevne grænselinje blir paa statskassens bekostning at opgaa og nærmere bestemme samt ved lovlige skifte- og skjelstener at utvise ved en aastedsforretning, som avholdes av personer, som Kongen dertil opnævner, saa

23 april. betimelig, at den senest inden utgangen av december maaned
Nr. 2. 1915 kan være stadfæstet av Kongen.

§ 3. De dele av Tromsøysunds herred, som ifølge § 1 henlægges til kjøpstaden Tromsø, skal fra 1 juli 1915 utgaa av landets matrikel og i enhver henseende henhøre under kjøpstaden. Dog skal dette ikke ha nogen indflydelse paa den odel, som den 30 juni 1915 maatte hvile paa jord, som ifølge nærværende lov overgaar fra landet til kjøpstaden.

§ 4. De personer, som ved denne lovs ikrafttræden er bosat paa de strækninger, som ifølge § 1 overgaar til kjøpstaden Tromsø, skal med hensyn til erhvervelse og utøvelse av stemmeret i medhold av formandskapsloven for kjøpstæderne ansees, som om de hadde været bosat i kjøpstaden i det tidsrum, hvori de har bodd i de omhandlede strækninger.

§ 5. De personer, som den 1 januar 1916 har bopæl inden de strækninger, som ifølge § 1 overgaar til kjøpstaden Tromsø, ansees fra 1 juli 1916 med hensyn til skattepligt som hørende under kjøpstaden og blir at iligne kommuneskatter i likhet med dens øvrige indvaanere.

§ 6. De personer, som den 1 januar 1914 bodde i de dele av Tromsøysunds herred, som efter denne lov overgaar til kjøpstaden Tromsø, og ikke derfra er utflyttet til noget andet sted end Tromsø inden 1 juli 1915, skal fra sidstnævnte tid med hensyn til fattigforsørgelse — forsaavidt denne ikke paa-ligger nogen anden kommune end Tromsøysund — ansees for at ha hjemstavn i Tromsø, hvad enten de i mellemtiden har nydt fattigunderstøttelse eller ikke. Ved siden av denne forskrift skal dog de lovbud, som tillægger hustruen mandens, manden hustruens og barnene forældrenes hjemstavn, bringes i anvendelse, saafremt manden, hustruen eller forældrene er ilive, naar de omhandlede strækninger overgaar til Tromsø.

§ 7. De personer, som i medhold av den gjældende lovgivning fra 1 januar 1914 har drevet handel eller haandverk paa de strækninger, som efter denne lov overgaar til kjøpstaden Tromsø, skal fremdeles være berettiget til at vedbli den av dem drevne næring. Dog har de for at kunne nyde denne ret at melde sig for magistraten i Tromsø inden 1 juli 1915, hvorhos de skal betale kommuneskatter og overta kommunale ombud like fuldt som byens øvrige borgere.

§ 8. Bygninger paa de ved denne lov i Tromsø indlemmede strækninger nyder ikke godt av den nedsættelse i brandkontingenten, som i medhold av lovgivningen om Norges Brankasse er eller maatte bli tilstaat bygninger paa det ældre territorium. Hvorvidt og i hvilken utstrækning nogen saadan nedsættelse i tilfælde blir at tilstaa nogen del av bebyggelsen paa

de indlemmede strækninger, bestemmes efter de regler, som indeholdes i lov om Norges Brandkasse av 21 juni 1912. 23 april.
Nr. 2.

§ 9. De i anledning av grænseforandringen fornødne erstatningsbeløp til offentlige tjenestemænd utredes av statskassen.

§ 10. Ved skjøn av 3 utenfor Tromsø og Tromsøysund boende personer, hvorav stiftamtmanden i Tromsø stift opnævner 2 og Justisdepartementet opnævner 1, blir at avgjøre, hvor stor erstatning Tromsø skal utrede til Tromsøysunds kommune for inntægtstap, som sidstnævnte kommune antages at lide ved, at de i § 1 omhandlede strækninger henlægges under Tromsø by. Erstatningsbeløpet maa dog ikke overstige kr. 120 000,00 — et hundrede og tyve tusen kroner. Fra den ved skjønnet fastsatte erstatningssum blir at trække et beløp svarende til den kommuneskat, som er utlignet til Tromsøysund for budgetaaret 1915—1916 paa de personer, som den 1 januar 1915 hadde bopæl inden de ved denne lov i Tromsø indlemmede strækninger. De nærmere regler for skjønnets avholdelse avgives av Justisdepartementet. Utgiftene ved skjønnet, hvis avgjørelse er endelig, fastsettes av Justisdepartementet og fordeles av dette paa de interesserte kommuner.

§ 11. I de strækninger av Tromsøysunds herred, som ved denne lov indlemmes i kjøpstaden Tromsø, skal det, indtil anderledes bestemmes av Kongen, være tillatt at opføre saadanne træbygninger, som omhandles i lov om forbud mot opførelse av træbygninger i landets byer m. v. av 19 mai 1904 § 3, andet led.

§ 12. Denne lov træder i kraft straks.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 23 april 1915.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

23 april.
Nr. 3.

Lo v

om forandring i de ifølge de almindelige skattelove av
18 august 1911 for landet § 110 og for byene § 102
gjældende regler om indbetaling av statsskat.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 13 april 1915 saalydende:

Den for budgetterminen 1 juli 1914—30 juni 1915 paa formue og indtægt utlignede ekstraordinære forsvarsskat til staten forfalder til betaling 31 oktober 1915 og 31 mars 1916, hver gang med en halvdel, dog i intet tilfælde forinden der er hengaat fire uker fra den dag, skattelistens utlæggelse blev kundgjort.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 23 april 1915.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

23 april.

Kongelig kundgjørelse

om avgift til statskassen av apotekenes omsætning.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 8 april d. a. fattet følgende beslutning om avgift til statskassen av apotekenes omsætning:

For budgetterminen 1 juli 1915—30 juni 1916 skal de, som har faat bevilling til at drive apotek, erlægge til statskassen en avgift av sin omsætning efter nedenstaaende regler:

§ 1.

A. For personlig privilegerte apotek:

1. De første kr. 10 000,00 av omsætningen skal være avgiftsfri.
2. Av restbeløpet ⁷/₁₀₀ fratrækkes 25 pet. for frie handelsvarer m. v.

3. Av den tiloversblevne omsætning beregnes følgende av-23 april. gifter:

Av 1ste kr.	5000,00	(eller dele derav)	1	pct.
» 2det »	5000,00	—»—	2	»
» 3dje »	5000,00	—»—	3	»
» 4de »	5000,00	—»—	4	»
» 5te »	5000,00	—»—	5	»
» 6te »	5000,00	—»—	6	»
» 7de »	5000,00	—»—	7	»
» overstigende omsætning			8	»

B. For salgbare apotek:

Der gjøres et fradrag i omsætningen av $\frac{1}{3}$ — en tredjedel —, hvorefter avgift av den tilbageværende del av omsætningen svares efter de under A 1—3, for de personlig privilegerede apotek gjældende regler.

§ 2. Til et apoteks omsætning regnes alle beløb, som er indkommet ved forhandling av varer, enten disse er gjenstand for apotekeres enehandel eller ikke. Dog blir ikke de beløb at medregne, som er indkommet for varer, som enten direkte eller gjennem mellemmand forhandles til andre apotek.

Omsætning ved filialapotek og medikamentutsalgs blir at beregne særskilt fra hovedapotek.

§ 3. Det departement, hvorunder medicinalvæsenet hører, kan helt eller delvis frafalde avgiften for apotekere, med hvem der er indgaat eller indgaaes overenskomst angaaende avstaaelse av salgbare apotekprivilegier.

Departementet kan likeledes helt eller delvis frafalde avgiften, hvor dens utredsel vilde falde særlig trykkende.

§ 4. Avgiftsbeløp paa mindre end kr. 10,00 opkræves ikke.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Git paa Kristiania slot den 23 april 1915.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

23 april.

Kongelig resolution

av 23 april.

I henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtægter for rikets kjøpstæder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om dramatiske og andre offentlige forestillinger, meddeles stadfæstelse paa en av kjøpstaden Vardøs kommunestyre den 18 februar 1915 vedtat beslutning:

1. om forandring i § 23 i de ved kongelig resolution av 8 oktober 1888, jfr. Kronprinsregentens resolution av 14 mai 1892, stadfæstede politivedtægter for Vardø, — dog med et par forandringer,
2. om ophævelse av § 3 i det ved kongelig resolution av 30 december 1895 stadfæstede tillæg til de nævnte politivedtægter.

Efter den stadfæstede forandring i politivedtægtenes § 23 skal denne § lyde saaledes:

»Ingen maa holde offentlig forestilling, konsert, oplæsning, varieteforestilling av nogen art eller offentlig dans uten politiets tilladelse.

Saadan tilladelse maa ogsaa erhverves til forevisning av menagerier, panoramaer, vokskabinetter, cirkus eller avholdelse av karusel, skytebane, ringkastning, luftgynger eller lignende magiske og ekvilibristiske forestillinger.

For offentlige forestillinger m. v. som ovenfor nævnt betales forskudsvis følgende avgifter:

- a) For dramatiske forestillinger, konserter, oplæsning og varieteforestillinger fra kr. 5,00 til kr. 25,00 efter politimesterens bestemmelse.
- b) For forevisning av menagerier, panoramaer, vokskabinetter og dermed likeartede forestillinger fra kr. 2,00 til kr. 10,00 pr. dag — ogsaa efter politimesterens bestemmelse.
- c) For cirkus, magiske og ekvilibristiske forestillinger, karusel, skytebane, ringkastning, luftgynger, kunstberidning m. v. fra kr. 5,00 til kr. 25,00 pr. dag efter politimesterens bestemmelse.

Forestillinger, som gives i veldædige øiemed, kan av politimesteren fritages for avgift.

23 april.

Kongelig resolution

av 23 april.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobak av 19 april 1899 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av

herredsstyret for Lunds herred, Stavanger amt, under 23 april. 20 februar 1915 fattede beslutning til vedtægt om salg av tobak til barn m. v.:

§ 1. Salg av tobak i hvilkensomhelst form til barn under 15 aar er forbudt, uanset om tobakken angives kjøpt til barnets egen eller andres bruk.

§ 2. Det skal likeledes være forbudt at kjøpe tobak i nogen form til bruk for eller efter opfordring av barn under 15 aar samt at overlate saadant barn tobak til gave eller i laan eller bytte eller mot betaling i arbeide eller personlige tjenester.

§ 3. Barn under 15 aar, der nyder tobak paa offentlig gate, vei eller plads, paa offentlig bevertningssted eller paa offentlig forsamlingssted, kan av politiets tjenestemænd fratages den tobak og tobakspipe eller andet redskap, hvorav barnet benytter sig.

Politiet har derhos for hvert enkelt tilfælde at undersøke, paa hvilken maate barnet har bekommet tobakken, samt at underrette forældre eller foresatte om det passerte.

§ 4. Overtrædelse av denne vedtægt straffes overensstemmende med straffelovens § 339 med bøter.

Kongelig resolution

23 april.

av 23 april.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobak av 19 april 1899 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Øifjords herred, Søndre Bergenhus amt, under 30 januar 1915 fattede beslutning til vedtægt om salg av tobak til barn m. v.:

§ 1. Det er forbudt at sælge tobak i hvilkensomhelst form til barn under 15 aar, uanset om tobakken opgives at være til egen eller andres bruk. Barn under 15 aar kan dog faa kjøpt tobak til andre, naar det medbringer underskrevet og datert rekvisitionsseddel fra en voksen og av handelsmanden kjendt person.

§ 2. Likesaa er det forbudt at kjøpe tobak til bruk for barn under 15 aar eller la saadant barn faa tobak som gave, laan, bytte eller paa anden maate.

§ 3. Dersom barn under 15 aar bruker tobak, cigar, cigaret eller snus paa offentlig vei, plads eller forsamlingsrum, kan politiet frata vedkommende tobakken og tobakspipen.

§ 4. De, som ikke følger disse vedtægter, kan tiltales og straffes efter loven.

23 april.

Kongelig resolution

av 23 april.

I henhold til § 1 i lov til forebyggelse av smughandel med alkoholiske drikke av 31 juli 1912 og i overensstemmelse med Hurums herredsstyres beslutning av 20 februar 1915 bestemmes, at bevertning med mat og drikke inden Hurums herred, Buskeruds amt, indtil videre fra 1 juli 1915 at regne det hele aar skal være gjenstand for bevilling.

23 april.

Kongelig resolution

av 23 april.

I henhold til § 1 i lov til forebyggelse av smughandel med alkoholiske drikke av 31 juli 1912 og i overensstemmelse med Harstads bystyres beslutning av 5 mars 1915 bestemmes, at bevertning med mat og drikke inden Harstads kommune indtil videre fra 1 juli 1915 at regne det hele aar skal være gjenstand for bevilling.

23 april.

Kongelig resolution

av 23 april.

I henhold til lov om fredning av ferskvandsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsettes følgende fiskeriregler, gjældende i 5 aar fra 1 januar 1915 at regne for den del av Krøderen og Hallingdalselven med tverelver og bækker, som ligger inden Flaa herred, Buskeruds amt:

1. Bruken av oter, lyster og ruser skal til enhver tid være forbudt; likesaa alle andre bundne redskaper med mindre maskevidde end 26 mm. mellem knuterne, herunder dog ikke indbefattet haav, som alene brukes til hjelp under krokfiske.
 2. Ethvert fiske skal være forbudt fra 15 oktober til 15 november, begge dage medregnet.
 3. Overtrædelse av disse bestemmelser er belagt med straf.
 4. Kongelig resolution av 3 februar 1872 samt de høieste resolutioner av 8 oktober 1889 post 1 og 18 mai 1903 ophæves, forsaavidt Flaa herred angaar.
-

Kongelig resolution

23 april.

av 23 april.

I medhold av lov om fredning av ferskvandsfisk av 30 mai 1894 § 1 bestemmes, at følgende fiskeriregler skal være gjældende for den inden Nes herred, Buskeruds amt, liggende del av Hallingdalselven med tverlver og bækker, saalangt som fisk fra hovedvasdraget gaar op:

1. Bruken av oter og lyster samt av alle bundne fiskeredskaper, saasom not, garn, ruser osv. med mindre maskevidde end 26 mm. mellem knuterne maalt i vaat tilstand fra knutes til knutes midtpunkt skal til enhver tid være forbudt. Dette forbud omfatter ikke haav, der alene brukes som hjælperedskap under krokfiske.
2. Ethvert fiske skal være forbudt i tiden fra 1 oktober til 30 november, begge datoer medregnet, dog skal fiske med line være tillatt til og med 15 oktober.
3. Overtrædelse av foranstaaende fiskeriregler er belagt med straf.
4. Kongelig resolution av 3 februar 1872 samt de høieste resolutioner av 8 oktober 1889 og 18 mai 1903 ophæves, forsaavidt Nes herred angaar.

Kongelig resolution

23 april.

av 23 april.

I medhold av lov om fredning av ferskvandsfisk av 30 mai 1894 § 1 bestemmes, at der indtil videre, dog ikke over 5 aar, skal gjælde følgende fiskeriregler for samtlige vand, tjern, elver og bækker i fjeld og skogmark inden Flaa herred, Buskeruds amt:

1. Bruken av not eller vad, oter og lyster skal være forbudt.
2. Overtrædelse av bestemmelserne er belagt med straf.
3. Disse regler gjælder ikke vand, elv eller bæk, der grænser mot naboherred, hvor lignende regler ikke er vedtat.

Kongelig resolution

23 april.

av 23 april.

I henhold til lov om fredning av ferskvandsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsættes følgende fiskeriregler for Aals herred, Buskeruds amt:

- 23 april. 1. Bruken av lyster og alle slags bundne redskaper som i vaat tilstand holder mindre end 30 mm. mellem knuterne, samt teiner, sløer eller lignende indretninger med mindre afstand mellem spilerne end 35 mm. er til enhver tid forbudt.
2. For Strandefjorden, regnet ned til den gamle kværndam ved Vangen, samt for hovedvasdraget fra Strandefjorden op til grænsen mot Hol skal desuten gjælde følgende regler:
- a) Bruken av oter er til enhver tid forbudt.
 - b) Alt fiske er forbudt i tiden fra og med 1 til og med 20 september.
3. I Vasfjorden med elven op til Skarsgaard bro og ned til Toensagen skal likeledes alt fiske være forbudt fra og med 1 til og med 25 september.
4. De under post 2 b og post 3 nævnte forbud skal gjælde til utgangen av aaret 1920.
De øvrige til utgangen av 1925.
5. Reglerne i post 1 gjælder for samtlige elver, bækker, vand og tjern inden Aals herreds grænser.
I vand eller elvestrækninger, som danner grænse mot naboherred, eller i hvilke fiskeretten ikke i sin helhet tilhører Aals herred, skal de i post 1 nævnte bestemmelser kun være gjældende, forsaavidt tilsvarende regler gjælder i vedkommende andet herred.
6. Overtrædelse av foran anførte bestemmelser er belagt med straf.

Kongelig resolution

23 april.

av 23 april.

I medhold av § 5 i lov om indskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbation paa de av herredsstyret for Sems herred, Jarlsberg og Larviks ams, i møte den 25 januar 1915 besluttede skogbrandsregler for herredet, dog med en enkelt forandring.

De approberte skogbrandsregler er saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende 10 brandkredser:

- 1ste kreds er Sem skolekreds.
- 2den — - Jarlsberg skolekreds.
- 3dje — - Nauen —
- 4de — - Jareteigen —
- 5te — - Rom —

6te kreds	er	Klokkeraasen skolekreds.	
7de	—	- Tverved	—
8de	—	- Tofsrød og Vallø skolekreds.	
9de	—	- Husvik og Raael	—
10de	—	- Husø	—

23 april.

§ 2. For hver brandkreds vælges en brandmester med varamand, der har at fungere i 3 aar, men derefter kan undslaa sig for gjenvalg likesaa lang tid som den, i hvilken de har fungert.

§ 3. Brandmesteren har at paase, at bestemmelseerne i lov angaaende indskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893 og lov av 27 juli 1896 overholdes og i tilfælde at anmelde overtrædelser for politiet. Saasnart brandmesteren blir vidende om, at skogbrand er opstaat, har han uopholdelig at besørge indkaldt kredsens mandskap og derefter begi sig til brandstedet for at forestaa ledelsen av slukningsarbeidet. I fornødent fald har han ogsaa at underrette de øvrige brandmestre for at faa ogsaa disses mandskaper til deltagelse i slukningsarbeidet. Den brandmester, inden hvis kreds branden er opstaat, har overledelsen.

§ 4. Enhver inden herredet bosat arbeidsfør mand, som ikke er forhindret ved lovlig forfald, er pliktig til efter brandmesterens tilsigelse at møte paa brandstedet medhavende øks, bømme, spade eller hakke og derefter utføre det arbeide, brandmesteren paalægger ham. Ingen maa forlate brandstedet eller opføre med slukningsarbeidet uten brandmesterens tilladelse.

§ 5. Enhver, som blir vidende om, at skogbrand er utbrutt, anmodes om snaest mulig at underrette brandmesteren herom og begi sig til brandstedet for at delta i slukningen.

§ 6. Lederen av slukningsarbeidet kan uten hensyn til innsigelse fra vedkommende eiers eller brukers side la fælde tilstøtende skog, nedrive gjærder, grave diker, optænde motild og forøvrig foreta, hvad han anser paakrævet til ildens bekjæmpelse. Dog bør han, forinden der skrives til alvorligere foranstaltninger av nævnte art, saavidt omstændighetene tillater det, raadføre sig med andre brandmestre eller medlemmer av herredsstyret, som maatte være tilstede.

§ 7. Umiddelbart efter enhver skogbrand har vedkommende brandmester at indsende til herredsstyret indberetning om ildens opkomst, dens utbredelse, skadens størrelse, hvorvidt nogen har tilsidesat de pligter, som nærværende regler paalægger, samt forøvrig hvad der kan antages at være av interesse.

§ 8. De med heromhandlede reglers gjennomførelse forbundne utgifter utredes av herredskassen.

23 april. § 9. Overtrædelse av nærværende regler er belagt med straf.

§ 10. Reglerne træder i kraft den 1 juni 1915.

23 april.

Kongelig resolution

av 23 april.

I medhold av § 5 i lov om innskærnkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles appropation paa nedenstaaende av herredsstyret for Sannikedals herred, Bratsberg amt, i møte den 14 november 1914 besluttede nye skogbrandsregler for herredet:

§ 1. Herredet inddeles i følgende brandroder:

1. Farsjoroden: Lundereid, Dahl, Farsjø, Ødegaarden, Aaraen, Landsverk, Tisjø, Østerfos, Huldalen og Tangen.
2. Rinderoden omfatter alle gaarder, der ligger søndenfor rode nr. 1's grænser og østenfor Storelven, samt gaardene Støen, Vastøl, Refsalen, Solum, Rinde, Rønningen, Tveit og Aatangen.
3. Vaasjoroden: Kurdøl, Svenum, Næslund, Saga, Vaasjø, Gjerde, Holtene, Tyvand og Tveitereid.
4. Moroden: Hægland, Humlestad, Mo, Tangen, Braatvandsdalen, Liukjendalen, Holt og Skauen.
5. Lindheimsroden: Lislau, Thorsdal, Lofthaug, Lønne, Lindheim, Sandaker, Eiknes og Skumpen.
6. Mørlandsroden: Ødefjeld, Skarvang, Saga, Mørland, Lien, Frøvik, Kulrenden og Bratø.
7. Barlandsroden: Braaten, Dobbe, Kjølensbrønd, Knipen, Aspeflaaten, Barland, Eiet, Braatane og Leivatn.

§ 2. For det hele herred utvælger herredsstyret en brandchef med suppleant og for hver rode en brandmester med suppleant. Samtlige har at fungere i et tidsrum av 3 — tre — aar, hvorhos de skal være berettiget til at undslaa sig for gjenvvalg i likesaa lang tid som den, i hvilken de har fungert. I tilfælde av avgang ved dødsfald eller av anden aarsak avholdes nyt valg i den avgangnes tid for den tilbakeværende del av funktionstiden. Enhver inden herredet boende eier, bestyrer eller bruker av matrikulert jord er forpligtet til at motta valg som brandchef eller brandmester.

§ 3. Brandchefen har overledelsen over brandmestrene og har i skogbrandstilfælde at indfinde sig paa aastedet, forestaa slukningsarbeidet, træffe bestemmelser om indkaldelse av fornødent mandskap samt i det hele at føre indseende med nærværende reglers overholdelse.

Det paaligger brandmesteren at holde øie med, at bestem- 23 april.
melserne i lov angaaende indskrænkninger i bruk av ild i skog
og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896,
overholdes, og at anmelde overtrædelser. Saasnt han erfarer
eller har grund til at anta, at skogbrand er opstaat paa
nogen til hans rodehørende eiendom, har han øieblikkelig at
underrette brandchefen derom og at indkalde sin rodes mand-
skap til brandstedet og der lede slukningsarbeidet, indtil brand-
chefen maatte indfinde sig, og samtidig efter omstændighetene
at varsle en eller flere av de nærmestboende brandmestre om
snarest mulig at indfinde sig paa brandstedet med sine mand-
skaper. Tiltrænges mere mandskap, har brandmesteren eller
brandchefen, naar denne har indfundet sig, hurtigst at indkalde
de øvrige brandmestre inden herredet med sine mandskaper.
Naar flere brandmestre er tilstede, fører den av dem, i hvis
rode branden er opstaat, overledelsen av slukningsarbeidet, ind-
til brandchefen kommer tilstede. Erfarer nogen brandmester,
at skogbrand er opstaat i nogen av de andre roder, har han
derom snarest mulig at varsle vedkommende brandmester, som
derefter har at iagttta det fornødne i overensstemmelse med
foranstaaende.

§ 4. Enhver eier av matrikulert eiendom inden herredet
har i skogbrandstilfælde uopholdelig efter brandmesterens eller
brandchefens tilsigelse at skaffe et antal mandskap i forhold til
sin matrikelskyld, saaledes at den, som inden herredet har en
samlet skyld

fra og med 0,50 mark indtil 5 mark, skaffer 1 mand

» » » 5	»	» 10	»	» 2	»
» » » 10	»	» 15	»	» 3	»
» » » 15	»	» 20	»	» 4	»
» » » 20	»	» 25	»	» 5	»

o. s. v. i samme forhold opover. Det saaledes bestemte mand-
skap, er vedkommende skogeier forpligtet til at fremsende til
brandstedet efter brandchefens eller brandmesterens tilsigelse
medhavende økser, spader, hakker og spand. Vedkommende
eier har at opgi for brandchefen et bestemt sted inden herredet,
hvor tilsigelse av mandskapene kan finde sted.

Disse mandskaper lønnes med kr. 3,00 for den første dag
indtil 10 timer. For arbeide over denne tid betales pr. time
efter samme forhold. Tiden, som medgaar til og fra brand-
stedet, medregnes. Brandmesteren optar lønningsliste paa brand-
stedet.

§ 5. Foruten de i § 4 omhandlede mandskaper er enhver
inden herredet basat arbeidsfør mand, som ikke er hindret ved
lovlig forfald, pligtig til efter tilsigelse at begi sig til brand-
stedet, medbringende forhaandenværende redskaper, som økse,

23 april. hakke og spade, og paa brandstedet utføre, hvad brandchefen eller brandmesteren paalægger ham mot saadan godtgjørelse, som omhandlet i § 11 sidste led.

§ 6. Det opbudte slukningsmandskap skal ikke ophøre med slukningsarbeidet eller forlate brandstedet, førend brandchefen eller vedkommende brandmester dertil gir tilladelse eller ordre. Antar man, at ilden er slukket, har brandchefen eller brandmesteren at utvælge nogen mand, som efter tur har at holde vagt, indtil man er fullstændig sikret mot ildens videre opblussen. Saavidt mulig har brandchefen eller brandmesteren paa stedet at indhente opplysninger om, hvordan ilden er opstaat, og derom snarest mulig at gi indberetning til herredsstyret.

§ 7. Brandchefen eller vedkommende brandmester kan uten hensyn til indsigelse fra eierens side — for at begrænse eller stanse ilden — fælde tilstøtende skog, nedrive gjærder, grave diker, optænde motild og forøvrig iagttatte de til ildens slukning nødvendige forholdsregler. Forinden der skrives til nogen større foranstaltning av foranstaaende art, bør, forsaavidt tid og omstændigheter maatte tillate det, to brandmestre raadspørges.

§ 8. Enhver inden herredet, som blir vidende om, at skogbrand er opstaat, opfordres til derom at underrette brandchefen eller en brandmester.

§ 9. Brandchefen kan, efter at ha raadført sig med formandskapets ordfører og lensmanden, bestemme, at der paa steder inden herredet, hvor der er særlig fare for skogbrand, eller fra hvilke en større del av skogterrænet kan overskues, skal holdes vagt i den tid, skogbrand er mest at befrygte.

Hvor anlæg av telefonledninger til utsiktspunkter findes paakrævet, kan herredsstyret fatte bestemmelse om saadant anlæg.

§ 10. I tiden fra 15 mai til 15 september maa brandchefen, brandmestrene og deres suppleanter ikke foreta reiser utenfor herredet uten at ha sørget for duelige stedfortrædere.

§ 11. Brandchefen og brandmestrene tilstaaes en godtgjørelse av kr. 4,00 — fire kroner — pr. dag, de i stillingsmedfør opholder sig i marken, samt forøvrig erstatning for paakrævede utgifter.

Derhos kan brandchefen av herredsstyret tilstaaes erstatning for skyss og andre nødvendige utgifter.

De mandskaper, som tilsiges i henhold til § 5, erholder godtgjørelse overensstemmende med lønningsreglerne i § 4.

§ 12. Viser brandchefen, nogen brandmester eller noget mandskap sig særdeles duelig eller pligtopfyldende ved skogbrand, kan herredsstyret tildele vedkommende en passende gratifikation.

§ 13. Finder herredsstyret, at brandchefen eller nogen 23 april. brandmester viser sig skjodesløs eller uduelig i utførelsen av sit hverv, kan det naarsomhelst avskedige vedkommende og vælge en ny i hans sted.

§ 14. Umiddelbart efter hver skogbrand har brandmesteren gjennom brandchefen at indsende indberetning til herredsstyret om, hvorvidt de respektive mandskapsydere har skaffet det bestemte antal mandskaper overensstemmende med § 4 i rette tid, og forøvrig oplyse, om nogen har gjort sig skyldig i forsømmelse av pligter, paalagt efter nærværende regler. Indberetningen bør tillike indeholde oplysninger om ildens utbredelse, skadens størrelse og øvrige omstændigheter, som antages at være av interesse.

§ 15. Brandmesteren har gjennom brandchefen at indsende regnskap over de ifølge foranstaaende regler paaløpne utgifter.

§ 16. Samtlige utgifter, som overensstemmende med foranstaaende regler maatte paaløpe til foranstaltninger til forebyggelse og slukning av skogbrand, forskydes av herredskassen og utlignes paa herredets matrikelskyld, dog saaledes, at herfra efter herredsstyrets nærmere bestemmelse kan undtages jord, hvortil enten ikke hører skog, eller som representerer en saa liten værdi, at herredsstyret finder, at vedkommende bruk bør være fritat for at delta i utgiftene.

§ 17. Opstaar skogbrand i noget til Sannikedal støtende herred, der antages at kunne bli farlig for bygdens skoger, kan brandchefen efter konferanse med 2 av brandmestrene sende et mindre antal mandskap med hjelp.

Brandchefen — i tilfælde i samraad med tvende brandmestre — kan, naar han under en større skogbrand finder, at de mandskaper, som kan opdrives i bygden, ikke magter at slukke ilden, rekvirere hjelp fra tilstøtende bygder, og har han ret til i dette tilfælde at disponere over et beløp av indtil kr. 400,00 til mandskapenes avlønning. Disse utgifter blir at utligne som foran bestemt.

§ 18. Overtrædelse av reglerne er belagt med straf.

§ 19. Nærværende regler træder i kraft 1 juni 1915, fra hvilken dag de for herredet hittil gjældende ved kongelig resolution av 4 mars 1898 approberte regler ophæves.

Kongelig resolution

23 april.

av 23 april.

I medhold av § 5 i lov om indskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli

23 april. 1896, meddeles approbation paa nedenstaaende av herredsstyret for Aamots herred, Hedemarkens amt, i møte den 15 februar 1915 besluttede nye skogbrandsregler for herredet:

§ 1. Med hensyn til forebyggelse og slukning av skogbrand inddeles herredet i 8 kredser, nemlig:

1. Vestre Aabu kreds — fra Braaten til Engeaaen — omfattende gaards-nr. 1—7 inkl. og disse underliggende bruks-nr.
2. Rena kreds — fra Engeaaen til og med Sorknæs, øvre og nedre Aasbygden samt Kaasen, Alme, Kilde, Sønsthagen og Melhagen — omfattende gaards-nr. 8—26 inkl. 30, 31, 32, 33 og 34 samt underliggende bruks-nr.
3. Øgle og Vikens kreds — Hovdnesset, Øgle og Viken — altsaa gaards-nr. 27, 28 og 29 samt underliggende bruks-nr.
4. Haugedalens kreds — omfattende de i Haugedalen, Ulvaaen og Blikberget beliggende eiendomme — altsaa gaards-nr. 40, 41, 42, 52, 53 og 57 med underliggende bruks-nr.
5. Østre Aabu kreds — fra Heien og sydover paa Glommens østside til Elverums grænse — altsaa omfattende gaards-nr. 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 54, 55 og 56 og underliggende bruks-nr.
6. Deset kreds — Rød og nordover, Deset, Løsset og til Rendalens grænse — omfattende gaards-nr. 35, 36, 37, 38 og 39 samt underliggende bruks-nr., forsaavidt disse ikke er beliggende i Osen.
7. Slemdalens kreds — omfattende Ossjøens vestsida samt den til Slemma og bielver beliggende skog.
8. Osdalens kreds — omfattende Ossjøens østside samt de til nordre Osa og bielver beliggende eiendomme.

§ 2. For det hele herred vælger herredsstyrelsen en brandchef med suppleant og for hver kreds en kredsforstander med suppleant; valgbare er kun eiere, bestyrere eller brukere av matrikulert jord. Samtlige funktionærer fungerer i 3 aar og er berettiget til at undslaa sig for gjenvalg i likesaa lang tid som den, i hvilken de har fungert. I tilfælde avgang ved dødsfald eller av anden aarsak avholdes nyt valg paa funktionærer i den uttraadtes sted for den tilbakeværende del av funktionstiden.

§ 3. Brandchefen har overledelsen over kredsforstanderne og har i skogbrandstilfælde at indfinde sig paa aastedet, forestaa slukningsarbeidet og træffe bestemmelse om indkaldelse av fornødent mannskap samt i det hele at føre indseende med nærværende reglers overholdelse.

Det paaligger kredsforstanderen at holde øie med, at bestemmelseerne i lov av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, om indskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. overholdes, og at overtrædelser anmeldes. Saa snart han erfarer

eller har grund til at anta, at skogbrand er opstaat paa nogen 23 april. i hans kreds beliggende eiendom, da har han øieblikkelig at underrette brandchefen derom og at indkalde sin kreds's mand-skap til brandstedet og der lede slukningsarbeidet, indtil brandchefen maatte indfinde sig, og samtidig efter omstændig-hetene at varsle en eller flere av de nærmestboende kredsfor-standere om snarest mulig at indfinde sig paa brandstedet med sine mandskaper. Tiltrænges mer mandskap, har kredsforstan-deren eller brandchefen, naar denne har indfundet sig, hurtigst paa hensigtsmæssigste maate at indkalde de øvrige kredsforstan-dere inden herredet med sine mandskaper. Erfarer en kreds-forstander, at skogbrand er opstaat i nogen av de andre kredser inden herredet, har han derom snarest mulig at varsle vedkom-mende kredsforstander, som derefter har at iagttta det fornødne overensstemmende med foranstaaende.

Utbryder der ild samtidig paa flere steder, har brandchefen at fordele mandskapene efter bedste skjøn.

§ 4. Enhver inden herredet bosat arbeidsfør mand, der ikke har gyldig forfald, er paa brandchefens eller kredsforstan-dernes tilsigelse forpligtet til snarest mulig at indfinde sig paa brandstedet — forsynt med kost for et tidsrum av mindst 3 døgn samt saavidt mulig redskaper saasom øks, spade, hakke — og der at utføre, hvad brandchefen eller kredsforstanderne paa-lægger ham, alt mot en godtgjørelse av kr. 5,00 pr. dag. De en opstaaende skogbrand nærmestboende opfordres til at frem-møte og er i saa fald berettiget til vanlig godtgjørelse.

Enhver skogeier pligter at bistaa brandchef eller kredsfor-stander med at skaffe frem det arbeidsmandskap, som arbeider paa vedkommendes eiendom, om mulig forsynt med den paa-budte utrustning — alt mot refusion av dermed forbundne ut-gifter, kfr. § 16.

§ 5. Det opbudte slukningsmandskap skal ikke ophøre med slukningsarbeidet eller forlate brandstedet, førend brand-chen eller vedkommende kredsforstander dertil gir tilladelse eller ordre. Antar man, at ilden er slukket, har brandchefen eller kredsforstanderne at utvælge nogen mænd, som efter tur har at holde vagt, indtil man er fullstændig sikker for ildens videre opplussen. Saavidt mulig har brandchefen eller kreds-forstanderne paa stedet at indhente opplysninger om, hvordan ilden er opstaat, og derom snarest mulig at indgi indberetning til herredsstyrelsen.

§ 6. Brandchefen eller vedkommende kredsforstander kan uten hensyn til innsigelse fra eierens side — for at begrense eller stanse ilden — fælde tilstøtende skog, nedrive gjærder, grave diker, optænde motild og forøvrig iagttta de til ildens slukning nødvendige forholdsregler. Forinden der skrides til

23 april. nogen større foranstaltninger av foranstaaende art, bør — saavidt tid og omstændigheter maatte tilsfede det — 2 kredsforstandere raadspørges.

§ 7. Efter herredsstyrelsens bestemmelse kan anskaffes for slukningsarbeidet nødvendige redskaper, saasom økser, spader og hakker, hvilke skal opbevares paa bekvemme steder. Vedkommende kredsforstander har at paase, at disse redskaper til enhver tid er tilstede og tilgjengelige for øiemedet.

§ 8. Enhver, som blir vidende om, at skogbrand er opstaat, opfordres til snarest at underrette brandchefen eller en kredsforstander derom.

§ 9. Herredsstyrelsen kan, efterat brandchefen har hat anledning til at uttale sig, bestemme, at der paa steder inden herredet, hvor der er særlig fare for skogbrand, eller fra hvilke en større del av skogterrænet kan overskues, skal holdes vagt i tidsrummet fra 1 juli til 10 august. Hvor anlæg av telefonledninger til utsigtspunkter findes paakrævet, kan herredsstyrelsen fatte bestemmelse om, at saa sker.

§ 10. I tiden fra 1 juni til 10 august maa brandchefen, kredsforstanderne og deres suppleanter ikke foreta reiser utenfor herredet uten at ha sørget for duelige stedfortrædere, som for tilfældet antages av formandskapets ordfører, som straks har at underrette brandchefen.

§ 11. Brandchefen og kredsforstanderne tilstaaes en godtgjørelse av kr. 6,00 pr. dag, de i stillings medfør maa opholde sig i marken, samt 3 — tre — kroner i erstatning pr. dag for hest, om saadan benyttes. Derhos kan brandchefen tilstaaes av herredsstyrelsen en aarlig løn eller godtgjørelse for sit arbejde samt tillige erstatning for skyss og for andre nødvendige utgifter. Godtgjørelse for den i § 9 omhandlede vagt bestemmes av herredsstyrelsen.

§ 12. Viser brandchefen, nogen kredsforstander eller noget mandskap sig særdeles duelig eller pligtopfyldende ved slukning av skogbrand, kan herredsstyrelsen tildele denne en passende gratifikation.

§ 13. Finder herredsstyrelsen, at brandchefen eller nogen kredsforstander viser sig skjodesløs eller uduelig i utførelsen av sit hverv, kan den avskedige vedkommende og vælge en ny i hans sted.

§ 14. Umiddelbart efter hver skogbrand har kredsforstanderne gjennom brandchefen at sende indberetning til herrestyret om ildens opkomst og utbredelse, skadens størrelse, om nogen har forsømt sine pligter paalagt efter foranstaaende regler samt øvrige omstændigheter, som antages at være av interesse.

§ 15. Kredsforstanderne har gjennom brandchefen at ind-

sende regnskap over de ifølge foranstaaende regler paaløpende 23 april. utgifter overensstemmende med nærmere instruks, som meddeles av herredsstyrelsen.

§ 16. Samtlige med nærværende reglers gjennomførelse forbundne utgifter forskytes av herredskassen mot refusion ved utligning paa herredets samtlige skogeiendomme efter et av herredsstyret paa forhaand for hver skogeiendom fastsat forholdstall, dog saadanne skogeiendomme undtatt, som er saa smaa, at herredsstyret finder, de bør være fritatt for at delta i utgiftene.

De utlignede beløp kan indkræves i forbindelse med herredsskatten.

Herredsstyret kan bestemme, at der paa den maate som anført opprettes særskilt fond til bestridelse av eventuelle utgifter, som i henhold til lov eller approberte regler medgaar til forebyggelse eller slukning av skogbrand inden herredet.

§ 17. Overtrædelse av nærværende regler er belagt med straf.

§ 18. Nærværende regler træder i kraft fra 1 juni 1915, fra hvilken tid de ved høieste resolution av 30 april 1897 approberte skogbrandsregler for herredet ophæves.

Telegram

23 april.

av 23 april

fra Socialdepartementet til fiskeridirektøren, hvorefter Lofotopsynet skal hæves 24 dennes.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet

24 april.

av 24 april 1915,

hvorved i henhold til lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914 § 4 bestemmes, at utførsel fra riket av motorcykler og dele derav indtil videre er forbudt.

Denne bestemmelse træder i kraft den 26 april dette aar.

Utgiver: Byraachef Young.